

احمد میراحسان نویسنده و منتقد

یادداشت دلسوزانه «کیهان»، با عنوان «چرا از جایزه اسکار «در سایه سرو» خوشحال نشدم؟»، توجه را جلب کرد. متن یادداشت را خواندم و علی‌رغم اکراهم درخصوص نوشتن مطلب درباره سینمای جهان و ایران در ده‌ساله اخیر و نگارش به‌ندرت مقاله و تحلیل سینمایی و نوشته،

اشتیاق نوشتن نکاتی و گوشزد موضوعی راهبردی را در من برانگیخت. اسکار به انیمیشن «در سایه سرو» طبق معمول سبب شادمانی بسیاری ونیزنگرانی‌وتأمل عده دیگری شد. این گروه عمدتا دوستان انقلاب اسلامی، طرفداران مقاومت برابر اقتدار قدرت سرمایه جهانی و نهادهای هنری آن و کسانی هستند که شناختی از خسران اذست‌رفتگی و مارکزدگی و غرب‌زدگی و طعمه‌شدگی هنر و جریان روشنفکری صدساله اخیر و تقدیر سینما در ایران از «حاجی آقا آکتور سینما» اولین فیلم داستانی تاامروز دارند.

اما آنچه که کیمیاست تفکر خلاق و واقع‌گرا و نافذ و ایده‌های شناختی درست و عالمانه وپژوهیده‌است. اگر چارچوب نظری و ارکان تحول وجود نداشته باشد و ندانیم سینما چیست و از سینماواتیجه که هست چه می‌خواهیم، هرگز باشعارابه جایی نخواهیم رسید. و سینما با همان واقعیت و محتوای جهانی مدرنش همچون ستون پنجم شیطان مدرنیته بر ما از درون غالب خواهد شد که شد. همه کسانی که مدیریت سینما را به عهده می‌گیرند، با محتوای مدرن به‌جای استفاده از یک نهاد مدرن در مسیر اهداف انقلاب اسلامی، ابزار این غلبه خواهند بود. این را درک کنیم که با شناخت سطحی، چه افراطی و چه تفریطی ودنباله‌روانه، این ماهستیم‌که مغلوب سینماخواهیم شد. بالاخره نظام قدرت نظم‌گفتار خودرا دارد. در ایران دونظام قدرت در همه نهادها و در کلیت ساختار در چالش هستند. نظام قدرت مدرن از پشتیبانی ایدئولوژیک و فکری و فرهنگی و برنامه‌ای جهان برخوردار است. اصول آن و خواست‌هایش همگون و روشن هستند و می‌داند چطور باید ببیند و چه کند و چه بگوید و از زنزل‌هایش تا سربازانش در جمهوری اسلامی هویت خود و خواست خود و نگاه خود را فرموله هستند. و در برابر همه نیروهای توحیدی، از مسئولان سینمایی جمهوری اسلامی تا صاحب‌نظران و علمای دین درباره مسائل بنیانی نگرش و چیستی و فلسفه سینما ونسبت شبکه ارتباطی مدرن سینما با اسلام و جمهوری اسلامی دچار نگاهی بسیار متشتت و چالش‌انگیز و فاقد وحدت عمل هستند و هرکس ساز خود را می‌زند و حتی افراد مدرن به‌نام نگرش دینی برای سینمای جمهوری اسلامی ایران تعیین تکلیف می‌کنند و با هر کابینه به‌طور تصادفی و طبق سلیقه فردی و حداکثر سلیقه گروهی

با موافقت شورای پروانه فیلمسازی، هشت اثر به‌زودی مراحل تولیدخودرا آغاز خواهندکرد. این‌آثار عبارتنداز: «موی گرگ» به کارگردانی و نویسندگی فریدون نجفی حاجیور و تهیه‌کنندگی امیرحسین علم‌الهدی. همچنین، فیلم «آتشبان» به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی علی قوی‌تن‌درجزی، در لیست پروانه‌های صادرشده قرار دارد. فیلم «استخر» نیز باتهیه‌کنندگی محمدحسین شایسته،

صحت و مهدویان دست به کار شدند

ماجرای اسکاروسینمای ایران

به بهانه موفقیت انیمیشن «در سایه سرو» رابطه اسکار و سینمای ایران را بررسی کردیم

و فقه‌ای بزرگ متخصص در گفتمان سینما و برعکس تربیت طلبه‌های نامتفکر در حوزه‌ها که خود طعمه مدرنیته سینما می‌شوند و همان زبان و بیان مدرن‌ها و یا انقلابیون احساساتی و سطحی را تکرار می‌کنند. یعنی در سینما، آن نقش درخشان و دوران‌ساز جهانی رهبری انقلاب اسلامی از سوی رهبران سینمایی تحقق نیافته و در نتیجه رهبری سینمایی غرب در سینمای ایران دارای قدرت هم‌وزنیک و نافذ می‌شود که شده است. جشنواره‌های کن، اسکار، برلین و ... پیشروترین هنرمندان سینمای ما را می‌بلعند. چرا؟ برای سنجیت ایدئولوژیک و مدرن بودن؟ برای وسوسه ناموری و شهرت جهانی که روای هنرمندسینماست؟

برای امتیازات مالی؟ و ...؟

شاید برای همه اینها و چیزی بیشتر و ناگفته که بازمی‌گردد به تنفس توحید و حقیقت متعال در متن یک دوران نفوذ هولناک کفر. و مدرنیت و پسامدرنیت. درک‌ه ارض. و عدم تدبیر در این باره به‌وسیله مومنان متخصص.

حتما در اینجا در مقیاس جهان، کلمه نفوذ، کلمه‌ای تحریف‌گر است. اصلا نفوذی در میان نیست. این کلمه ژورنالیستی، تقلیل یک واقعیت عصری و آزمایش و تقدیر الهی و سطحی‌کردن موضوع است. جهان در همه ذراتش تابع تمدن مدرن با ریشه انسان‌خدایی است و حتی الحاد است نظام جهانی و نه الزاما میلیاردها انسان در جهان، همه ذره‌های این زندگی، ذهن میلیاردها انسان شالوده‌ها و صورت‌بندی اجتماعی و اقتصادی، سرشت علم و تکنولوژی، قدرت سیاسی، نظام رسانه‌ای، نظام مدیریت، نظام تکنولوژیک، نظام اخلاقی همه اشیاء و سبک‌های هنری، و از نطفه انسان و حیوان و سلول گیاهان، جنین در زهدان، سلامت و تربیت کودکان در خانه و کودکستان‌ها، و و ... تا مرگ همه و همه با شالوده جهان‌بینی الحادی مدرنیته و انسان‌محوری و نیست‌انگاری، شکل‌بندی گشته است. انسان‌های مومن نیز درون همین

کارگردانی سروش صحت و نویسندگی امیرحسین صفایی‌قمی، از دیگر پروژه‌های مورد تأیید است. فیلمنامه «کتاب‌های پرند» به کارگردانی و نویسندگی علی‌اکبر منصورفلاح و تهیه‌کنندگی علی‌اصغر صدیقی، از دیگر آثار قابل توجه این لیست محسوب می‌شود. فیلم «خون سهراب» نیز با تهیه‌کنندگی محمدرضا تخت‌کشیان، کارگردانی محمدحسین مهدویان دیوکلایی و

نویسندگی مهدی یزدانی خرم، در میان پروژه‌های جدید دیده می‌شود. فیلم «موصل، دشت گریان» به کارگردانی و نویسندگی مهدی شاه‌محمدی و تهیه‌کنندگی محسن یزدی قلعه‌ا، از دیگر آثار مورد تأیید شورای پروانه فیلمسازی است. همچنین، فیلم «ستاره دنباله‌دار سیاه» به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی علی زکان، در این لیست قرار دارد.

چیزی نبود جز هنر در خدمت مدرنیته و گسترش نگاه، سبک زندگی و نشر ارزش‌ها و احساسات و رفتار مدرن به‌طور جامع. اگر این را درست فهم کنیم اولاً پدیده و موضوع ثانیا در بستر جبر عصری، چگونگی توان‌یابی و اختیار و عزم ملی و استقامت بر توحید را درست فهم می‌کنیم و راه عملی درست ساختن فضای غلبه بر نهادهای شیطانی را پیدا می‌کنیم.

پایان ماجرا

نمونه‌اش موفقیت در تجربه علم هسته‌ای و دانش موشکی و اجرای علم در نهادهی امام‌محور است. آن نظام تحت هدایت امام الهی است که از بابایی تا طهرانی‌مقدم و از ستاری تا شهریاری و از روشن تا فخری‌زاده را گرد می‌آورد و سلیمانی و مغنیه و سیدحسن و نیلوفر و شان و زاهدی و ... را جمع می‌کند و رها از بروکراسی و مدیریت بروکراتیک معجزه به‌ی‌می‌دارد. جز این نوع حیات طبیه روحی و این نوع رهبری الهی اهل ایمان مخلص همه استعدادها و نخبگان شما طعمه نهادهای شیطان می‌شوند، زیرا از ابتدا رخنه‌ها در اعماق افراد و نهادهای ظاهرا متعلق به جمهوری اسلامی ولی کارگزار جهان مدرن نیروهای تان را در همه جادر دانشگاه، در نهادهای سینمایی و تهیه‌کنندگی، در دولت و حکمرانی غرب‌گرا پیشاپیش اسیر و قربانی و آریخته‌نهادهای کفر و شیطان بزرگ می‌کند. آنها پرورده می‌شوند تا به آغوش مادر پرتاب شوند، برگردند.

معلوم است برای چنین فردی اسکار یک رویاست. این انسان رویای حق و رهایی ندارد. اول مشکل را درست بشناسیم تا بعد درست راه‌حلش را در شرایط و مقتضیات انقلاب اسلامی پیدا کنیم. اگر می‌خواهیم نیروهای انقلاب اسلامی طعمه نهادهای دشمن نشوند اول ببینیم چگونه اسلام و انقلاب و جمهوری اسلامی را مقتدر و دارای نفوذ کنیم. راه قدرت جمهوری اسلامی تبدیل شدن به یک آمریکای کوچک و نظام سرمایه‌سالاری ریزه‌خوار سفره غرب و آویزان به آن و یک نظام روحی و فرهنگی و اقتصادی و مادی پیرامونی نیست. نیروهای خلاق در فضایی پراز تبعیض و فساد و چپاول و امتیازات قشر ممتاز و بی‌عدالتی فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی و مدیریت نولیبرالی، پایبند نمی‌مانند. این فضا آنان را پرتاب می‌کند به فضای کشور مادر. مرض که ندارند امتیازات آنجا را برای یک نمونه درجه چند پست‌تر با مدیرانی از خود بیگانه و بی‌باور به انقلاب از دست بدهند و زندگی خود را تابه کنند.

اگر ایران، یک نظام دادگرانه و سالم دینی و نیرومند برپا کند، حتی نیروهای مردد در خدمت آن درمی‌آیند اما وقتی رویای سیاسی رفرمیست‌های غرب‌گرا له‌لی می‌زند برای تقلید از غرب و نگرش غرب‌گرا، چرا سینماگر با اسکار یکسره به دامان غرب نغلند؟

این پایان ماجرای ما و سینما نیست آغاز آن است.

سینما بدون این رهبری، نمی‌تواند نه نهاد و نه اثری قادر به

مقابله با اقتدار جهانی کفر و وسوسه‌اش بیافریند.

با فیلم و سریالی که سراپا در نگرش و سازمان و تفکر و تکنولوژی نامستقل و وابسته به کفر و نیز لوده به کسب سود دنیایی و بودجه و سفره رنگین برای زندگی مرفه‌است نمی‌توان سینمایی جهادی و مستقل ایمانی داشت، این را درک کنیم. این اولین نکته ماجرای ما و سینماست.

تولد سینما اساسا در جهان و در ایران

رویداد

جایزه تایگا در دستان تهران

بیست‌وسومین دوره جشنواره بین‌المللی «روح‌آتش» در شهر خانتی مناسپسک روسیه به کار خود پایان داد. فیلم «تهران، نمایی دیگر» به کارگردانی و نویسندگی علی بهراد، جایزه تایگا برنز (سوم) این دوره را از آن خود کرد. این فیلم در تاریخ ۱۸ اسفند ۱۴۰۳ (۸ مارس ۲۰۲۵) به نمایش درآمد. این جشنواره که از سال ۲۰۰۳ برگزار می‌شود، بزرگ‌ترین رویداد رقابتی روسیه برای نخستین آثار فیلمسازان است و در این دوره میزبان ۴۷ فیلم از روسیه، آمریکای شمالی و جنوبی، اروپا، آسیا و خاورمیانه بود. امیر کوستوریکا، دبیر جشنواره، پیش‌تر اعلام کرده بود که این رویداد بستری عالی برای فیلمسازان جوان با ایده‌های نو است و سینمای روسیه، ایران و شرق می‌تواند جهان را با مضامین اصیل شگفت‌زده کند. سال گذشته، جایزه اصلی جشنواره به فیلم «خانه ماخر» به کارگردانی شهرام ابراهیمی از ایران تعلق گرفته بود. جشنواره روح‌آتش همچنان به عنوان یکی از مهم‌ترین رویدادهای سینمایی برای کشف استعداد‌های جدید و تبادل فرهنگی در سطح جهانی شناخته می‌شود.

جشنواره

اختتامیه «جشنواره فیلم مقاومت» اعلام شد

هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت از ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ آغاز می‌شود و در ۳ خرداد، هم‌زمان با سالروز آزادسازی خرمشهر، به کار خود پایان می‌دهد. جلال غفاری، دبیر این دوره از جشنواره اعلام کرد که ۳ خرداد به عنوان تاریخ دائمی اختتامیه انتخاب شده است. وی این تاریخ را نمادی از شکستن محاصره و تحقق پیروزی دانست و تأکید کرد که سینمای مقاومت می‌تواند از محدودیت‌ها عبور کند و صدای حقیقت را به جهانیان برساند. غفاری با اشاره به بعد بین‌المللی جشنواره، آن را بازتاب‌دهنده آرمان‌های آزادیخواهانه و ضداستکباری در سطح جهانی خواند. وی افزود که این رویداد بستری برای تعامل هنرمندان حوزه مقاومت در سراسر جهان است و امسال تلاش دارد سینمای مقاومت را به ابزاری مؤثر در دیپلماسی فرهنگی تبدیل کند. دبیر جشنواره همچنین اعلام کرد که این رویداد از این پس به صورت سالانه برگزار خواهد شد و دبیرخانه دائمی آن از امسال فعالیت خود را آغاز می‌کند.

قاب

آغاز اکران برخط نسخه انگلیسی «لاله»

فیلم سینمایی «لاله» ساخته اسدالله نیک‌نژاد (تولید مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی) به مناسبت نوروز ۱۴۰۴ اکران آنلاین می‌شود. لاله، نوروز ۱۴۰۰ اکران عمومی شد. این فیلم درباره لاله صدیق، قهرمان اتومبیلرانی است که در مسیر حرفه‌ای دچار مشکلات فراوان می‌شود. لاله به مناسبت نوروز ۱۴۰۴ در فیلمو به‌صورت آنلاین اکران می‌شود. این نسخه ۱۲۰ دقیقه‌ای انگلیسی است و زیرنویس فارسی دارد. سارا امیری، سام قربیبیان، ایرج نوذری، میترا حجار، همایون ارشادی، نیکی کریمی، آریتا حاجیان، محمد صادقی، محمد متوسلانی و ... بازیگران این فیلم هستند.

